

Banja Luko, (ne)kulturna sirotice

07/02/2017 14:59 by Administrator

Banja Luka viđe li „i na sjeverni dio Kosovske Mitrovice ili kakvog proruskog usurpiranog teritorija Ukrajine, negoli na bilo šta kulturno i evropsko.“ Jesam li to dobro „uo da se Banjaluku hoće kandidovati za evropsku kulturnu prijestonicu? Izgleda da jesam.

Â

Piđe: [Dragan Bursa](#),â€;

Â

Nema naselja na „i se zgradama ne đepure Mladić i Karadžići, nema betonske vertikalne površine koja ne vrvi nacionalističkim grafitima Reuters

Kako mediji vele, gradonačelnik Banjaluke Igor Radojičić razgovarao je u Novom Sadu sa kolegom gradonačelnikom Milošem Vučevićem o kandidaturi Banjaluke za Evropsku prijestonicu kulture 2024. godine. „Ujte, istina je da se Kurta i Murta sad mogu prijaviti i „ak dobiti ulogu prijestonice nećega u Evropi. Ali... Stvarno sam ozbiljan. Istina u glavi, kultura u hali Banjaluka nosi imena ulica po kvizlinzima iz Drugog svjetskog rata. Primjerice, tu je Rade Radić, jedan od „etničkih vojvoda koji je aktivno učestvovao sa svojom jedinicom u zajedničkom napadu Nijemaca i ustaša na civile na Kozari. Po njemu se zove ulica u naselju Vrbanja. Svoje mjesto pod "slobodarskim banjalučkim Suncem" nađao je i „etnički vojvoda Uroš Drenović. Banjaluka, zaboga, ima ulicu kompletног ravnogorskog pokreta! Zapravo, Banjaluka je promjenila nazive, slovom i brojem, 244 ulice od posljednjeg rata naovamo. Malo li je? Nema tu heroja Osmana „ikića, nema Esada Midžića, nema Augusta Čenove, nema... Nema Bođnjaka i Hrvata, za Boga miloga! Ali to nije sve. Grafiti slave ratne zlostavnice. Od Borika do Nove Varoši, od Hisete do Malte, nema naselja na „i se zgradama ne đepuri Ratko Mladić, nema betonske vertikalne površine koja ne vrvi nemućtim i nepismenim nacionalistima, grafitima i velikosrpskim frazama Vojislava Čećelja i Radovana Karadžića. Banjaluka viđe li „i na sjeverni dio Kosovske Mitrovice ili kakvog proruskog usurpiranog teritorija Ukrajine, negoli na bilo šta kulturno i evropsko. Ako pogledate samo risanje po zgradama i zidovima, toliko rusofilije i kosovske epike nema nigdje na svijetu. Ako je to preduslov za nekakvu evropsku kulturnu prijestonicu - bujurum! Svega tu ima u toj suruntiji ludila i izvrnute logike. Nema počasti Srbi, nema Svega ima, ali znate „ega nema? Nema Srbi, nema Aleksić! Banjaluka, koja bi da bude nekakva evropska prijestonica kulture i mladih, nije se udostojila postaviti makar spomen ploču ovom istinskom heroju. O ulicama, bulevarima, atrijumima, „jetalištima, pasažima ili podhodnicima sa Srbi, nemanovim imenom, samo možemo sanjati. Hipotetička kulturna prijestonica mladih zato je podigla spomen-ploču kreatoru ovog i ovakvog kusog, usamljenog i samoizolovanog entiteta, Nikoli Koljeviću i to ni viđe ni manje, nego obilježavajući godišnjicu njegovog samoubistva. Pitam se, onako ljudski, da li su gradonačelnik Novog Sada i Banjaluke, poprilično uklanjanju table "Prolaz Srbi, nema Aleksić" u Novom Sadu? Jesu li razmijenili kakva iskustva? I mislite da je to sve? Dabome da nije! Dajte mi deset deka glumaca za slet! Inteligencija iz svijeta umjetnosti služi kao meso za rentanje tajkunima i političarima nacionalistima u njihovim terevenkama. Kad se „ula riječi pobune jednog banjaluka, kog umjetnika? Kad je taj hrabri desperados digao glas protiv jednoumlja, fajističkog populizma i nacionalizma?

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Nikada! To ne postoji. Postoje rijetki ljudi, koji nisu uhljebljeni u Dodikovim institucijama, koji kažu po koju i najčešće, galopirajući napuste Banjaluku i ovaj entitet. Zauvijek. Ostali? Paaa, ostale čete vidjeti kako se igraju na sletovima u ovo ili ono ime veličanja RS-a i Velikog Vodice. Oni su jadni, otužni i jeftini trubaduri, koji su umjetnost još prije dvije decenije zamijenili sitnom apanom lokalnih političkih moćnika. Ako je to kultura? Ne znam... Objektivno, gradom vlada pet familija, a grad liči na sve samo ne na grad.

Primjerice, Muzej Savremene umjetnosti Republike Srpske je nelegalno useljen u tužne prostorije. Spor koji traje godinama, pokazao je, kako je vlasništvo ovog objekta zapravo banjaluci "Autoprevoz", a ne Grad Banjaluka, što je i Ustavni sud BiH potvrdio. Tužno, jadno i žalosno. Samodopadna ljudstva ničavila Bez svake sumnje, odgovorno tvrdim, da u Evropi, kakva god da je, ne postoji nelegalno useljena krovna kulturna institucija. Nigdje. Ti jadni ljudi, prevareni od entiteta i grada, bili su primorani prije nekoliko godina, na objekt stavljati opskurni transparent "Muzej nije na prodaju" ne bi li kako spasili i sebe i svoj dignitet. I u pravu su. Muzej nije na prodaju. Ta zgrada je odvajkada tužni posjed, samo su oni nelegalno useljeni, a to im nikako objasnio nije. Iako da to nije dovoljno, svake sedmice se gasi po jedan festival. Festival stripa - ne postoji više, silne slikarske kolonije - više ne postoje, veliki filmski festival BLIF je bio obična prevara i da - ne postoji! Kao u lojem vicu, u Banjaluci nema čega nema - nema Hrvata, Bošnjaka, ostalih, nema kvalitetnih serija, filmova, festivala, književnih promocija. Ostala je samodopadna ljudstva ničavila. A ono nešto što opstaje preteživo zahvaljujući volji Velikog Vodice i srpskih tezgaraja. Mada i to je upitno. Ipak, Banjaluka ima (još uvijek, nadam se) jedan Demofest, regionalni festival demo bendova, koji je mnogo više od toga. Doduše, to možda vidim ja zajedno sa građana.

Gradonačelnik Igor Radojičić nešto nešto ne mapira takve stvari u svojoj žarilojici. Njemu je bitnije usvojiti iskustva jednog Exita i dovesti franježiju u Banjaluku, što je sjano, ali ne pomenuti Demofest i praktički ga verbalno sahraniti, to je nedopustivo! U ime svih njih iz 93. Banjaluka permanentno živi svoju '93. sve sa zilotskom pravoslavnom džamahirijom i pratećom ikonografijom, mentalnom i audiovizuelnom. Po životovima na kojima se prodaju majice "srpskih heroja" Mladić i Karadžić, i nad kojima treći zapomaganje Baje Malog Knindže, koji rahmetli Aliji još uvijek poručuje kakva je protočnost mudahedina Drinom, nema sreće. Nema sreće za bilo koga. Nema sreće za Srbe, koji upropastavaju svoje potomstvo izolacionističkim narativima i pretvaraju svoju djecu u hodajuće zombie koji je bliža septembaru, a kama u Gracu, koju žive, ako bude sreće roditeljske, prazniti za 800 evra, od Tuzle, Mostara i Sarajeva. Nema sreće za ono malo Bošnjaka, koji su se po sili nudi de autogetoizirali. Nema sreće za Hrvate, kojih... paaa, više i nema. A, kultura, Banjaluka, sreće i prijestonica? To se samo taksativno, poput recepta ili spiska namirnica za fasungu, možde staviti u istu rečenicu. Inače, logički, zdravorazumski i ljudski, to ne ide zajedno! Tužan sam što je tako, ali prije što je Donjeck biti evropska prijestonica kulture, nego Banjaluka. Na žalost! Jer Banjaluka je već u više od dvije decenije umjesto "Ijepotice" (postala krajnjika sirotica na Vrbasu, koju zlostavlja kako ko stigne. Banjaluci je prije takmičenja za nekakvu kulturnu prijestonicu, najprije potrebna hospitalizacija i detoksifikacija, pa dugotrajnije liječenje. Za početak, dobro je priznati da Banjaluka ima ozbiljnih problema. Ima nade, još uvijek se to ljudskočaju možde liječiti. Najveći problem je što nam ljudi bukvalno odlaze i poput duhova nestaju. Traže kulturu i povjeka dostoјno mjesto u Evropi. A ifra - ne mora biti nikakava prijestonica. Stavovi izraženi u ovom tekstu su autorovi i ne odražavaju nudio uredniku politiku Al Jazeera. Izvor vijesti: balkans.aljazeera.net